

Locuint'a Redactorului
si
Cancelari'a Redactiunii
e in
Strat'a tragatoriului [Lă-
vészatozaj], Nr. 5.

Scrisorile nenancate nu se voru
primi decutu, numai de la corespun-
dinti regulari ai „Federatiunii.”
Articlii tramisi si nepublicati se
voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnalu politicu, literariu, comercialu 'si economicu.

Va esi Mercuri-a, Vineri-a si Domineca.

Prețulu de Prenumeratiune:
Pre trei lune . . . 3 fl. v. r.
Pre siese lune . . . 6 „ „ „
Pre anulu intregu . . . 12 „ „ „
Pentru finant'a:
prea. intregu 30 Fr. = 30 Lei n.
„ 6 lune 15 „ = 15 „ „
„ 3 „ 8 „ = 8 „ „
Pentru insertiuni:
10 cr. de linia, si 30 cr. taos'a tim-
brale pentru fiesce-cars publicati-
une separatu. In loculu deschisu
20 cr. de linia.
Unu exemplariu costa 10 cr.

Bucuresci, 22. nov. st. v.

Domnule Redactoru !

V'am promis in penultim'a mea scrisore, că in curundu voiu atinge pre largu si scen'a nostra dramatica, carea pana acuma numeră artisti celebri, cum sunt DD.: M. Pascali, Balanescii, Dimitriadu, Dn'a Pascali, etc., cari faceau onore scenei romane; v'am promis apoi, că voiu vorbi si despre tragediele ce se joca, pre contulu natiunei romane, in diferitele palaturi a'e ministerieloru nostre, si a nume in palatulu ministeriului culteloru si alu instructiunei publice.

Nimene nu ar' poté crede, — nu credeam nici eu, — că ar' poté existe romanu, nascutu d'in parenti romani, nutritu la pieptu romanu, crescutu in patria romana, care ar' poté dispretiui pieptulu si patri'a, cari l'au nutritu; si, totu-si, dorere, existe inca, si că existe, doveda ni este situatiunea, la carea este adusa asta-di Romania.

Se dice că „finis coronat opus”; că nu poti condamnă pre nimene — mai vertosu fu politica carea, precum se pretinde, ar' fi unu secretu — pana candu nu vedi fapte. Intr'adeveru, numai faptele potu glorificá séu condamnă conduit'a unui omu, precum si cea a unui guvern. Dar' tocmai pentru-că politica se dice a fi unu ce secretu, si una data realizata, adeca aretata prin fapte, rea, buna, cum a fostu, nu se mai pote îndreptá: omenimea este forte scrupulosa si trebuie sé fia forte precautu, cui si-incredintieza sortea; că-ci, tractandu-se in secretu despre sortea ei, depinde de la arbitriulu aceluora, caroru ea si-a incredintiatu destinele, d'a fi salvata séu tradata. Dreptu ace'a, publiculu conchide de la faptele aperte a le ministriloru la conduit'a loru politica.

Dorere, la noi nu totu-de-un'a s'au alesu in fruntea statului romanu omeni capabili si devotati binelui comunu; capacitatea, modestia, laboriositatea si devotamentulu sunt la noi, cele mai de multe ori, abie tolerate. Audindu aceste, DVostre veti stá uimiti si ve veti intrebá: este ore posibilu, că natiunea romana, d'impreuna cu Domnitoriulu ei, sé nu cunosea pre barbati cari, prin trecutulu loru, au meritatu si merita increderea publica? Aveti dreptu, sé ve intrebati astfelu; asié me am si eu, pana ce, in fine, m'am convinsu, că Domnitoriulu Carolu nu cunosea pre omenii nostri cei intr'adeveru mari, că-ci altmintrea ar' fi sciutu, că unu omu ca Dlu Manolache Costache, care a imbetranitu in rele, baten-du-si pururea jocu de constitutiune si de romanismu, nu pote fi acum la betranetie alta-ce decâtu ce'a ce a fostu tota viet'a sa. Doveda că nu s'a schimbatu, sunt persecutiunile sale îndreptate in contra a totu ce e romanescu, poporu, institutiuni, camera, teatru.

Domnitoriulu Carolu, daca continuá precum incepuse, si-ar' fi cascigatu nume nemeritoriu la romani. Inca nu este tardiu, dice unii, numai bun'a vointia si tari'a caracerului sé nu-i lipsesca. Asié este; dar' inca unu Dnu Iepureanu, si totulu va fi perditu; ce'a ce Domnitoriulu cascigase mai inainte, i-s'a rapitu prin D. Iepureanu si consotii.

Cum vomu intempiná marele evenimentu, cestiunea Orientului, — se intrebá omenii nostri de statu? Cu Dlu Manolache Costache si cu Carpu? La acésta idea, abie pronunziata, fisionomiile barbatiloru, cari se ingrigescu de venitoriulu Romaniei si cari si-iubescu patri'a mai pre susu de tote, se imbraca intr'o coloré posomorita, vocea loru slabese, si unu suspinu de dorere este ecoulu presentimenteloru loru. Aici, la intreprinderi mari cari ne astepta, ni trebuiescu capacitati mari impreunate cu vertuti mari, prudentia politica, laboriositate si energia; in fine, la fapte mari, ni trebuiescu omeni mari ca Ionu Brateanu si M. Cogalniceanu. Omenii ca Dlu Manolache Costache ce garantia ni dau ore?

Abie ajunsu la ministeriu, Dlu Manolache Costache Iepureanulu si-a batutu jocu de fost'a Camera, tienendu-i unu „Te Deum” cu pompa si

apoi tramitiendu-o „binecuvantata” — dupa cum si-diceá domni'a-sa ridenti in punni — a casa. Dar' apoi alegerile d'asta primavera? Dar' apoi arbitriulu agentiloru séi? Dar' apoi alungarea d'in posturi a sermaniloru functionari? Dar' apoi inventiunile de revolutiune republicana, incarcarea si maltratarea bietului poporu? Si câte si mai câte altele, totu fapte demne de autorulu loru? Sé nu uitáma declaratiunea facuta in Camera relativa la neutralitatea in privinti'a simpatteloru cátra Francia. Nu este ore acésta una comedla jocata pre contulu natiunei romane? Singura fapt'a d'in urma este destula pentru a dá caracteristic'a Dlui Iepureanu. Unu articlu de fondu d'in „Informatiunile”, editiunea de Iasi, Nr. 3, plinu de maturitate politica, se esprime astfelu despre fapt'a d'in cestiune a Dlui Iepureanu:

„Candu Camera a emisu acelu votu mai multu decâtu imprudentu, pre bancele ministeriali nu érá nici patriotismu, nici intieligintia; érá unu omu nascutu, crescutu si imbetranitu in cinismulu politiou, care neci una data nu a sciutu, neci de unde purcede, neci unde are sé ajunga; unu omu care, precum si-a risu de conventiunea d'in 1858, asemene si-ride asta-di de constitutiunea d'in 1866; unu omu carele, ca sé se-mantiena la putere, a insielatu tote partidele si carele, dupa-ce asta di se rádima pre Dlu Nicolau Ionescu, ca sé mai aiba d'ile, mane neaperatu se va rádima pre Dlu Ionu Manu, trecundu asié, de la centrulu lui Boerescu si alu lui Costaforu, la jun'a drepta, de la jun'a drepta la una parte d'in fractiune si, de la fractiune, la betran'a drepta, spre a se innecá apoi intr'una lovitur'a de statu fara scopu si fara rezultatu. Sé mai vorbimu de junii séi collegi, unulu declarandu, pre banca ministeriale, că guvernulu va urmá una politica de rassa, totu elu, in tempulu ministeriului lui Brateanu, luandu in derisiune pana si cuventulu de Romanismu; unu altulu perorandu că a colu unde va filfaí drapelulu Franceiei, va filfaí si drapelulu Romaniei. Sermana Francia si sermana Romania! Dar' daca aceste declaratiuni, cátu de imprudente, ar' fi fostu baremu sincere! Inse totu in ace'a di, omenii, cari si-au intardiatu preambarea la sioseu'a Chi-selefu, au potutu intr'amurgulu vedé pre acei-a-si ministri, unulu dupa altulu, intrandu in casele repositului Filipescu Vulpachi, pre frontispiciulu caroru-a atérnau armele confederatiunei germane de Nordu, si facundu si scuse, că nu a avutu ce face. . . . Si, daca, ni-ar' fi permis sé aruncámu una ochire indiscreta in portfoliulu contelui de Bismarck, pote că amu gasi mai multu decâtu una nota d'in Bucuresci, cuprindiendu regrete, scuse si, ce este mal gravu, inovativri a supra natiunei romane, carea este neguvernabile si carea, spre a fi vindecata de bol'a france somanlei, are nevoia de una cura radicala. . . .

Nu-mi permite spatiulu a reproduce acestu articlu importantu in tota estinderea sa; elu cuprinde una viza si fidela descriere a situatiunei nostre politice actuali, precum si a omeniloru cari, d'in nefericire, conducu asta-di destinele Romaniei.

Sé vi mai spunu apoi, că ministrulu Carpu, care pana si chartele destinate a veni in man'a Domnitoriului, abie dupa multe complimente d'in partea celoru cari le aducu, le subscrie in modu negligente; sé vi spunu apoi, că acestu ministru, care totu diu'a si-o petrece langa piana o si prin locuri publice, are a aprá si a conduce destinele Romaniei ca ministru de esterne, érá, ca ministru de culte, a conduce cultur'a morale si intelectuale a natiunei romane? Sé vi spunu, că elu nu se areta cu d'ilele intregu pre la palatulu ministeriului culteloru si instructiunei publice, si că, dupa dimisiunea Dlui Esarcu d'in directoratulu de la acestu ministeriu, toti functionarii absenteza cu gramad'a, si chartele cele mai urgiute stau mai multe dile nesubscrise?

Sé vi spunu, că in ministeriulu culteloru se tolereza una multime de lichele, cum este unulu

asié numitu Nitulescu carele, d'in sacralu palatu si foculariu alu natiunalitati romane, nu s'a sfitu a declará: că toti Romanii transcarpatini sunt unguri, si care, prin reutatea sa, departandu pre multi barbati zelosi de pre terenulu educatiunei si instructiunei romane, a causatu totu atátu de mari daune culturai nationale, precum a causatu singurateceloru persone.

Nu, nu vomu enará astfelu de fapte ruf-nose: ne vomu margini numai a dechiará, că astfelu de omeni, perfidi chiamari loru, nu potu aperi interesele natiunei romane nece in strainetate; că ci, si in strainetate, ei nu potu sé fia decâtu nisece interpreti perfidi ai sentieminteloru nostre; ne marginimu a vi face cunoscutu, că stámu reu, forte reu; că Dlu Manolache Costache cu collegii si agentii séi dejoca interesele natiunei romane. Si ce li pasa Dloru ministri? Ei sunt numai nisece actori, cari se credu a fi chiamati a-si jocá rolurile lor. . . bine mascati. A! dar' masc'a loru trebuie sé cada in curendu! Cámera si Domnitoriulu trebuie sé se destepte. Se voru desteptá. . . numai daca nu ar' fi pre tardu.

Dar' destulu d'asta data!

Vedu, că m'am departatu cu totulu de tem'a ce mi-am propusu a tratá; dara cine este de vina, daca nu Dlu Iepureanu et Comp., cari ni dau atáta materia de scrisu? Nu suntemu noi caus'a, că nu amu ajunsu la tem'a propusa; ci sunt multele suspine, ce au excitatu acea omenii in animele toturoru Romaniloru!

Voiu reveni in curundu la obiectulu inceputu; de asta-data sé ne fia permis a dice celoru cari se intereseza de venitoriulu Romanismului: Veghiati, sé nu cademu.

Unu Iuda a potutu vinde pre unu domnediu; tu, natiune romane, mai putieniu puternica decâtu unu domnediu, ai multi Iuda. X.

De pre campulu resbelului.

Scirile, ce ni venira in tempulu d'in urma de pre campulu resbelului, sunt in defavorulu francesiloru, signalisandu-ni retragerea atátu a armatei generalului Ducrot, cátu si a armatei franceze de la Loire.

Cátu despre lovirea ofensiva a armatei franceze, intemplata la Beauve-la Rolande in 28. nov., se pare, că generalulu Aurelles nu a sciutu cu ce felu de poteri inimice a avutu de a face in diu'a ace'a, că-ci, la d'in contra, de siguru ar' fi intrebuintiatu ocaziunea bine venita de a nimici pre inamicu, pre candu acestu-a nu érá inca intrunutu. Deci, dupa ce nu-i succese aici armatei de la Loire de a si face cale spre Parisu, generalulu Aurelles facu incercarea contr'a aripei drepte a inamicului. Dreptu-ace'a corpulu alu 16. de armata strabatu in 1. dec. preste Patay, pentru că sé ocupe drumulu ce conduce de la Chateaudun spre Allaines; érá corpulu alu 15. de armata innaintá cátra Allaines preste Chevilly si Artenay, pre candu corpulu alu 17 urmá ca intarire d'in detrulu corpului alu 16.

Corpulu alu 16. de armata si-parasi castrele in 1. dec., demaneti'a la 10 ore; la 12 ore meridiane dede la Terminiers, Gomers si Guillonville preste corpulu primu de armata alu bavaresiloru comandatu de generalulu Tann, si dupa una lupta de siese ore lu-respinse pre tote punctele. Satele Bonneville, Villepian si Favorolles fure ocupate cu asaltu, inse intunereculu noptii impedeá pre francesi d'a se folosi de acésta invingere, de unde se vede, că trupele franceze au pre intardiatu cu mersulu lor.

In noptea de la 1. spre 2. dec., marele-duce de Mecklenburg si-concentrá poteriile sale armate, constatorie d'in doue corpuri de armata cu doue divisiuni de cavaleria si d'in 200 tunuri, intre Bazoches-les-Hautes si Janville, si la 8 ore plecá contr'a francesiloru. La 9 ore si diumetate se devoltá una lupta la Bazoches. Corpulu alu 16. de

armata alu francesiloru fu atacatu si respintu de la Loigny de divisiunea 17. de infanteria, de corpulu bavaresiloru si de divisiunea 4. de cavaleria, pre candu divisiunea 2. de cavaleria ocupă cu asaltu satulu Poupry, care era ocupatu de corpulu alu 15. de armata, respingundu pre francesi spre Artensy.

D'in aceste se vede, că francesiloru li-au lip-situ veri-ce armonia si precisiune in executarea operatiunilor loru ofensive, si că trupele destinate pentru spriginirea corpului alu 16. de armata nu si au implinitu misiunea, că-ci altcum nu se pote intielege, ca trei corpuri de armata franceze (15., 16. si 17.), s'eu 75 000 fetiori s'eu fia potutu s' respinsi de doue corpuri de armata prusesci. Deci nu mai incupe neci una indoicla, că cu retragerea armatei de la Loire s'au terminatu si miscările ofensive ale francesiloru.

Acum'a, pre candu marele-duce de Mecklenburg manevră contra aripei stajge a trupelor franceze, principele Fridericu Carolu luă ofensiv'a cu armata sa, concentrata la Pithiviers, contra linielor Neuville St.-Lye-Chevillu si Pithiviers-Chilleurs, respinse in 3. dec., cu corpulu alu 3. si 9. de armata, corpulu alu 15. si 20. alu francesiloru in padurea de la Orléans, si constrinse corpulu alu 18. si 20. la una retragerea esentrica spre Sully si Jargeau, unde apoi trecura preste fluviulu Loire.

Numai corpulu alu 15 ajunse la Orléans dupa una aperedu scurta a Cercottes-ului. Corpurile a 16. si 17. de armata au fostu litatu puse-tiune la Bagny, Romers, Checy, Fleury si la Chapelle, inse s'au retrasu de acolo, vedindu se amenintiate cu incungurare d'in partea armatei marelui-duce de Mecklenburg.

Miscările ofensive ale ambelor armate prusesci contra Orléans ulu s'au executatu cu una rapediune atât de mare, încât, dupa una resistintia veheminta d'in partea francesiloru, corpulu alu 9. de armata alu generalului Mannstein potu ocupă, in 4. dec., suburbiulu St. Jean si gar'a călii ferata d'in Orléans. In urm'a acestoru lupte nefericite, generalulu Aurelles veni in una puse-tiune stătu de serioasa, in cătu parasit Orléans ulu, si se retrase, precum se pote deduce d'in puse-tiunile corpurilor de armata, in directiune sudica si sudu-vestica, fara ca s'eu fia fostu persecutatu d'in partea inamicului.

Acăsta retragere a armatei franceze e de una importantia mare pentru operatiunile ulterioare si, conformu sciriloru mai recinti, ea se va concentra pre lini'a Blois-Vendome, pentru ca, dupa ce se va fi mai restauratu si intaritu, s'eu incepa de nouu operatiunile ofensive.

Relativu la retragerea armatei franceze de la Loire, cetimu in unu telegramu oficialu d'in Tours, datatu d'in 5. dec., urmatoriele date: „Dupa mai multe lupte intemperate in 2. si 3. dec., cari causara perderi mari inamicului, inse totu-de-odata pusera stavila miscării ofensive a armatei de la Loire, generalulu Aurelles i se pară numai decătu forte ingrigitoria situatiunea generala a acestei armate. In noptea de la 3. spre 4. dec., generalulu Aurelles signalisă necesitatea, d'a parasit Orléans ulu si a se retrage pre tiermurulu stangu alu fluviulu Loire. Elu are una armata mai bine de 200.000 fetiori cu 500 tunuri. Conditunile erau de totu favorabile pentru resistintia, inse cu tote aceste generalulu Aurelles a insistatu pre langa planulu de retragere, afirmandu, că cunosce situatiunea mai bine decătu ori si cine altulu.

„In urm'a consiliului ministeriale, delegatiunea guverniala d'in Tours tramise comandantului armatei de la Loire unu telegramu, prin care aproba planulu de retragere. Acăsta depezia s'a tramisa la 11 ore a. m. La media-di, generalulu Aurelles telegrafa d'in Orléans urmatoriele: Mischimbu dispositiunile; corpurile 16. si 17. le tramitu spre Orléans; concentrezu in giurulu meu corpulu alu 18. si 20.; organizezu resistintia; sum in Orléans. — Acestu planu de concentrare a fostu chiaru acelu-s, pre care l'a fostu proiectatu si ordinaru mai inainte cu 24 de ore ministrulu de reșbelu.

„La una ora si diumetate, ministrulu caletoi cu trenu separatu la Orléans, pentru ca s'eu se convinga despre concentrarea armatei, inse la 4 ore si diumetate trenulu se opră la satulu La Chapelle, de ora-ce drumulu era ocupatu de una colona de calareti prusesci. Totodata se auđiau sunete de tunuri in departare, d'in cari se deduce, că la Orléans decurge una lupta. Ministrulu de reșbelu s'a reintorsu la Beaugency, pentru ca s'eu merge cu carulu până la Ecnis.

„Lupta dură la Orléans. In Beaugency era imposibilu d'a mai capetă sciri. Abiē la 9 ore sera soși in Blois urmatoriu telegramu de la generalulu Aurelles: Am speratu până in momen-

tulu d'in urma, că voiu poté evitá retragerea d'in Orléans, inse tote nesuintiele mele fure zdarnice; in noptea acăsta vomu parasit Orléans-ulu.

Facia de acăsta resolutiune importanta s'au datu numai decătu ordinatiuni d'in Blois, pentru a asigurá retragerea trupelor. Ministrulu, rein torcundu-se la Tours la 3 ore, demanetia; aflu urmatori'a depezia de la generalulu Palhères: Orléans, 5. dec., la mediulu noptii, inamiculu ni propuse la 11 $\frac{1}{2}$ ore noptea s'eu parasimu Orléans ulu amentiuandu-ne cu bombardarea cetă ii. De ora-ce aveamu s'eu parasimu cetatea in noptea acăsta, am primitu propunerea inamicului in numele generalulu supremu. Batterile de marina, pulbera de pusca si materialulu fure stricate. Unu altu telegramu alu secretariulu generalu cătra ministrulu de reșbelu spune: Inamiculu ocupă Orléans-ulu la mediulu noptii. Se dice, că prūsii au intratu, asiē dicundu, fara munitiune si n'au facutu mai neci unu prisionieru.

Dupa scirile d'in Rheims, datate d'in 5. dec., generalulu Faidherbe aduna la Chambray una armata noua. — Generalulu Aurelles comunica că armata de la Loire s'a retrasu in ordine buna. — Guvernulu d'in Tours a emis treis commissariati s'eu cerceteze causa retragerei armatei franceze d'in Orléans. In urm'a acestei procederi a guvernului, generalulu Aurelles a reuñciatu la comand'a suprema a sup'ra armatei de la Loire, si totodata si-a depusu si comand'a avuta a sup'ra taberi de la Charenton. Generalulu Bourbaki comandezu doue corpuri de armata, era Palhères centrulu. — Diariulu „France“ specificu corpulu prusescu de pre tiermurulu stangu alu fluviulu Loire la 10.000 fetiori.

Unu raportu oficialu alu generalulu Trochu, datatu d'in 2. dec., sera, constata, că in 2. dec. prusii atacara puse-tiunile franceze, inse dupa una lupta de noue ore fure respinsi pre intrega lini'a. Francesii au petrecutu noptea in puse-tiunile ocupate de la inamicu. „Journal Officiel“ comunica in numerulu s'eu de la 4 decemvre, că prusii facura in 3. decemvre una multime de atacuri contra avangardelor franceze, inse dupa ac'a s'au retrasu era-si. Armata generalulu Ducrot petrecu inca in 3. dec. in padurea de la Vincennes, era in decursulu d'lei s'a retrasu inderetru preste fluviulu Marne, unde se concentra, pentru a-si continua operatiunile.

Unu telegramu oficialu d'in Berolinu, datatu d'in 8. dec., ni aduce urmatori'a scire: Versailles, 7. dec. Divisiunea a 17. avu ieri la Meung una lupta veheminta inse norocosa; acceptamu acolo resistintia mai mare. Amu facutu 150 prisionieri, si amu ocupatu unu tunu si una mitrailleuse. — Scirile d'in Municu specificu perderile primului corpu de armata alu bavaresiloru, suferite in lupta d'in urma de la Orléans, la 133 oficieri si aproape la 3000 fetiori morti si raniti. — Dupa telegramele d'in Stuttgart, perderile divisiune württembergiane, suferite la Parisu in 30. nov., 1 si 2. dec., facu 61 oficieri, si aproape la 2000 fetiori morti, raniti si perduti; era scirile prusesci d'in Versailles specificu perderile totale ale armatei nemtiesci, suferite la Parisu in 30. nov. si 2 dec., la 4735 morti, 8246 raniti si 800 perduti prin urmare la 13 781 fetiori.

Dupa scirile mai recinti d'in Berolinu, perderile totale ale nemtiloru, suferite in tempulu d'in urma, se uca la 60.000 fetiori. — Unu telegramu prusescu d'in Meung, datatu d'in 8. dec., comunica urmatoriele sciri: Asta di a avutu locu una lupta veheminta inse victorioasa a corpului de armata alu marelui duce de Mecklenburg contra trei corpuri de armata franceze. Perderile nostre nu sunt neinsemnate; era ale inamicului sunt multu mai mari. Francesii au perdutu 6 tunuri si 100 prisionieri.

D'in contra, scirile oficiali d'in Tours, datate d'in 9. dec., comunica, cu privire la acăsta lupta, urmatoriu raportu alu generalulu Chaney, datatu d'in 7. dec.: Trupele nostre fure atacate asta-di de inamicu pre intrega lini'a Meung până la St. Laurent; lovirea principala a inamicului fu indreptata spre Beaugency; inamiculu a avutu 86 tunuri, doue divisiuni bavareze si un'a prusesca, cavaleria si reserve considerabile; inamiculu fu respinsu si noi ni-amu timentu puse-tiunile. Artileria nostra causa perderi mari inamicului. Lupta a duratu până in intunereculu noptii. — Armata a operatu in ordine si lini'sce. — Mai departe, generalulu Chaney comunica d'in Josnes, că francesii fure atacati de nouu de armata principelui Fridericu Carolu, inse resistara tota diu'a; in acăsta lupta au participatu tote corpurile de armata postate de la St. Laurent până la Beaugency; trupele franceze au petrecutu preste nopte in puse-tiunile loru de demanetia. — Unu decretu alu guvernului d'in Tours numesce pre generalulu

Bourbaki comandante supremu preste armata prima, era pre generalulu Chaney comandante preste armata a dou'a.

Camer'a reprezentantiloru Ungariei.

Siedintia de la 7. dec.

Presiedinte: Paulu Somsich. Notariu: Alexandru Bujanovics. D'in partea guvernului au fostu de facia ministrii: c. Georgiu Fostetics, Car. Kerkápolyi si Balt. Horváth.

Dupa autenticarea procesului verbalu alu siedintiei trecute, se presinta mai multe petitiuni, cari se transmittu comisiunei petitiunarie.

Geza Szűllő interpeleza pre ministrulu pentru aperedu tieriei, daca are de cugetu a presintá camerei unu proiectu de lege, care s'eu statorosca cu exactitate procederea criminala si pedepsele pentru individii, cari se retragu de la deobligamentulu loru militariu, precum si pentru aceia, cari li dáu mână de ajutoriu in acăsta privintia, pentru ca estu-modu pre venitoriu s'eu se delature abuserile ce se comiteau cu ocaziunea aentărilor. — Interpelatiunea se va comunicá ministrului concerninte.

Danilu Irányi si-reinnoiesce proiectulu s'eu de concludu, presintatu in sesiunea trecuta, conformu carui guvernulu s'eu fia invitatu a presintá camerei in totu anul unu registru detaiatu despre situatiunea tieriei. — Se va tipari si impartit intre deputati.

Ernestu Simonyi amintesco, că s'eu apropria tempulu, candu deputatii indatenza a se reintorce in cerculu familiei lor; dreptu-ac'a doresce, ca camer'a s'eu statorosca, ce voiesce s'eu delibere până la serbatorile Craciunului.

Ministrulu financeloru, Carolu Kerkápoly, observa, că a presintatu degiá proiectele de legi despre prolongarea legiloru relative la incassarea contributiunei, si că aceste-a sunt puse la ordinea d'lei. Mai de parte, oratorele spune, că a mai presintatu si proiectele de legi despre incassarea ulterioara a contributiunei indirecte, si că aceste sunt degiá deliberate si de comisiunea financiara.

Colom Széll relateza, că comisiunea financiara a adoptatu proiectele de legi ale ministrului de finacie despre prolongarea legiloru, relative la incassarea contributiunei indirecte.

Presiedintele invita sectiunile a desbata cătu mai curand u aceste proiecte de legi.

Siedintia se inchiaia la 1 $\frac{1}{2}$ ora d. m.

Proclamatiiunile generaliloru Trochu si Ducrot emise cătra cetatiani si armata franceza d'in Parisu.

Cetatiani d'in Parisu!

Soldati d'in gard'a nationala si d'in armata!

Politic'a invasiuniloru si a cuceririi voiesce s'eu se termine opera sa. Ea intruduce in Europa dreptulu fortiei, si voiesce a-lu intemsi in Francia. Europa pote suportá in tacere acăsta rusine, inse Francia voiesce a luptá, si fratii nostri ne chiama afara la una lupta estrema.

Dupa-ce s'a versatu atât a sange, acestu-a trebuie s'eu curga de nouu. Pentru ace'a responsabilitatea s'eu cada pre aceia, alu caroru-a egoismu infamulu calca in pitore legile civilizatiunei moderne si ale dreptății. Cu credint'a in Ddieu, esfmu la lupta pentru patria!

Guvernatoriulu Parisului:

Generalu Trochu.

Parisu, 2. nov.

Soldati d'in a dou'a armata de la Parisu!

Au sositu momentulu pentru a frange cerculu de feru, care ne incungura de unu tempu indelungatu si ne amenintia cu sugrumare in lupta dorerosa de morte! Voe vi este rezervata onorea d'a incercá acăsta intreprindere mare. Sum convinsu, că ve veti aretá demni de acăsta.

Fara indoicla, primulu nostru inceputu va fi greu, si vomu avé a bravá dificultati mari. Trebuie s'eu li resistemu cu lenisce si resolutiune, fara iritatiune pre-mare si slabitiune. Adevurul este urmatoriu: De la primulu pasu, ce lu vomu face afara de avangardele nostre, vomu intempina inimizii irconciliabili, deveniti temerari si plini de incredere prin succese pre-multe. Dreptu ac'a, va trebui s'eu facemu una incercare potinta, inse acăsta nu va trece preste poterile vostre. Spre a pregati actiunea vostra, comandantele a postatu mai bine de 400 tunuri, d'intre cari 2 $\frac{1}{2}$ parti sunt de unu calibru mare. Neci una pedeca materiale nu va poté resiste acestei intreprinderi, neci curagiulu vostru, cari ve aflati in numeru de 150.000 ostasi bine armati, bine imbracati, prevediuti in abundentia cu munitiune si, precum disci, insufletiti de una ardore resistibile d'a lupta.

Daca veti invinge in prim'a perioda a luptei, succesulu vostru e asigurat, că-ci inamiculu a tramisu la tiermurii fluviulu Loira trupele sale cele mai numeroase si mai bune, si incordările eroice si fericite ale fra tilor

noștri le reținem acolo. Deci, curaj și încredere! Cugetați, că în această luptă estrema, luptăm pentru onoare, libertatea și pentru iubita și nefericită postră patriă, și dacă acestu motiv nu este d'ajuns pentru a învapaiă animele voștre, cugetați la agrii voștri devastați, la familiile voștre ruinate, la sororile, femeile și mamele voștre desparate. O! dacă acestu cuget ar aprinde în voi setea de răzbunare și furiă întunecată, carea me împle pre mine, pentru a ve învățai, ca să despretuiți pericolul!

Cătu pentru mine, sunu resolutu. — Joru înaintea voștra și a întregii națiuni, că me voi reintorci la Parisu numai ca învingătoriu sêu ca cadavru, inse d'u me veti vedé retragundu-me necl-ô-data. Atunci, nu stati locului, ci me resbușiți.

Deci înainte! Ddieu sê ne protega.

Siefulu-generalu alu armatei

a dou'a d'in Parisu:

A. D u c r o t.

Una carte prè interesanta.

Venindu-mi la cunoscintia cartea edată de D. Papiu sub titulu „Vieti'a dupa morte,” și sternindu-se în mine curiositatea, ce va sê dîca D. autoru ca acestu titlu, mi-am propusu a o și procurâ numai de cătu. Inse marturisescu, că nu m'am înșielatu nêce de cum în cuprinsulu acestei cărți, carea nu numai că e în stare a core-spunde deplinu curiosității omenesci, ci, pre langa ace'a că constatéza, dupa cum dîsesé „Federatiunea,” „eruditiunea cea profundă a D. autoru” și i-face onore pre carier'a sa preutiesca litoraria, e în stare, prin ideele desfășurate, a aduce suflătulu omului până la estase religioasă, și a-lu stramutâ în patri'a spiritelorlu, însuflându una îndestulare sufletesca pentru ori-ce creștinu adevératu.

Daca d. Papiu va tiené asemenea meditatiunii religioase cu poporenii D. Sale, precum si face, dupa spus'a unor-a cari scapa d'in institutul corectoriu, e de a se sperâ, că multi d'între ascultatorii D. Sale se voru reintorci îndreptati la cas'a lor. D. Sa va face onore clerului si diecesei d'in care s'a alesu, ba cutezu a dîce, că singuru cu acestu opusieru ne dâ destula garantia de preutu, sê nu mai amintescu si pre Chrisostomu, cu care inca a facutu unu bunu servitiu clerului romanescu. Sperâmu inse că, ca preutu teneru, va crede a fi facutu numai începutulu, si de aci înainte voru urmâ rezultatele eruditiunii ce o amintesco „Federatiunea.” Scimu d'in fontana sigura, că e neobositu în lucrările literare ce se pregatesco a le dâ publicității.

Nu cunosc pre d. autoru în persona, ci numai d'in audiu si d'in publicitate, inca de candu erâ ca teologu în Vien'a, si i ceteamu poesiele cele înaltatorie de spirit, dar' toc'm'a pentru ace'a credu, că nu i-vomu fi vatematu modesti'a D. Sale de preutu prin cele dîse până aci, si, pre cum unu corespondintu alu „Gazetei” se exprimase odata, că „cartea S. Ioanu Chrisostomu despre preutia,” tradusa de D. Papiu, nu ar' trebui sê lipseasca depre mes'a unui preutu romanu, asié voi sê dîcu si eu astâdata: că cartea D. Sale „Vieti'a dupa morte” nu ar' trebui sê lipseasca depre mes'a si d'in anim'a nice unui creștinu adevératu.

Tipariulu și formatulu cărții amintite e dupa gustulu modernu, erorile tipografice, ce e dreptu, sunt cam multioare, inse le escusa D. autoru în prefatiunea sa, atribuindu le causei, că nu s'a tiparitu în Gherl'a. Acést'a ni vine cam cu mirare, dupa-ce avem degiã tipografia diecesana.

Fii, domnule autoru, incredințiatu, că cu multi d'între cetitorii D. Tale ti-ai ajunsu scopulu doritu în prefatiune.

Unu creștinu.

Publicatiune.

Reuniunea romana de lectura d'in Lugosiu si-va tiené adunarea sa generala pentru anulu curinte 1870. în 25. decembrie a. c. (stilulu nou) la 4 ore d. a. în localită-tile reuniunii.

Aducendu-se acést'a la cunoscintia on. publicu, membrii interni si esterni ai reuniunii sunt invitati a participâ în numeru cătu se pote mai completu la acést'a sedintia, ale cărei obiecte principale sunt alegerea funcționariloru pre anulu viitoriu și închiarierea ratiuoiniului pre anulu decursu.

D'in sedintia comitetului reuniunii, tienuta în Lugosiu, în 18. novembre 1870.

Leontinu Simonescu m. p.,
notariu.

Bibliografia.

Poesia si Prosa, de Iustinu Popfiu. Tom. I. Oradea-Mare 1870. Cu tipariulu lui Otono Hugel. — Pretiulu d'in cove de Carpati: 1 fl.; d'incolo de Carpati: 3 l. n. Partea prima a acestui opu contine 26 de poesie a le autorului; era partea a dou'a cuprinde: „Una

privire fugitiva preste literatura romana si lipsa unei istorie critice a literaturii romane”, discursu pronunțiatu de autorulu, la Adunarea generala a Asociatiunii transilvane, tienuta la Clusiu, în 26—28 aug. 1867. Scrierile Dlui Iustinu Popfiu esceleza prin eharitatea și eleganti'a limbii, prin ideele sale bine exprimate și prin judecat'a matura, ce apare în tote lucrările sale literare. D'in acestu punctu de vedere, Dlu Iustinu Popfiu, ca auctoru, este cunoscutu de întreaga lumea literata romana, și nece că erâ de trebuinția, ca noi sê adaugem vre-unu cuventu. Nu potemu inse a nu accentuâ, că „Poesia si Prosa”, opulu mai nou alu Dlui Iustinu Popfiu, este forte recomendabilu pentru prefosole notitie relative la istoria literaturii romane; acestu-a inca este hnu motivu, pentru care credem, că opulu Dlui Iustinu Popfiu va fi bine-primitu de toti romanii de litere.

Romani'a.

Adunarea Deputatiloru.

Sedintia de la 16. novembre, 1870.

(Fine.)*

Dupa terminarea alegerii întregului birou definitivu alu adunării pentru acést'a sesiune:

D. Const. Gradistenu, ministru de finantie, citease mesagiulu domnescu, prin care se înaintea adunării proiectulu de bugetu generalu.

D. Presiedinte, G. Costaforu, consulta adunarea, daca comisiunea bugetaria sê se alege immediatu.

D. N. Voionovu, luandu cuventulu, areta, că atunci, candu unu deputatu, d'in cause diferite, e arestatu, regulamentulu prevede că s'aduce dosarul pre biroulu camerei si ea decide, daca acelu deputatu, acelu membru alu ei, trebuie sêu nu sê i se suspinda arestarea preunu timpu anumitu.

Accepta ca guvernulu, de nu pentru implinirea legii si a regulamentului adunării, celu putienu pentru deferintia câtra camera, sê vina a aduce dosarul privitoriu la închisorea dlui Al. Candiano-Popescu, si camer'a sê decida a supr'a acestei cestiuni, daca d. deputatu Candiano trebuie sêu nu sê mai suferu arestulu. Acést'a dsa o constata ca una calcare a regulamentulu.

Presiedintele areta, că adunarea a fostu consultata a supr'a alegerii comisiunii bugetarie; dupa ce se va pronunțai a supr'a-i, va urmâ si acést'a cestiune (întreruperi) în care are a face ore-cari comunicări, fiindu că a primitu una telegrama si unu protestu de la d. Candiano-Popescu, pre care are sê le citésca adunării.

D. Al. L a h o v a r i, ministru de justitia, vrê sê demunstre, că până aci n'a fostu timpu a aduce dosarul în cestiune pre biroulu adunării.

D. Nicolae Ionescu luandu cuventulu, areta, că cestiunea acést'a e cea mai grava, căci e vorba de inviolabilitatea unui mandataru alu națiunii, de unu membru alu camerei.

Nu potemu numi noi comisiunea bugetaria, mai înainte de a fi ascultatu espunerea de motive a guvernulu a supr'a legii bugetarie, care s'a amênatu pre mane.

Mai întâiu trebuie sê se cerceteze acést'a cestiune; me miru, cum guvernulu Mariei Sale, d'in casu de arestu, întârdia a intrâ în constitutiune! (aplause.)

D. ministru alu justitiei a dîsu, că dosarul privitoriu la arestulu dlui Candiano e la dispusetiunea adunării; nu e destalu atât'a, dloru ministri; trebuiâ si depus pre biroulu camerei, trebuiâ si înaintatu degiã în modu oficialu.

E mare diferintia între a declarâ, că dosarul e la dispusetiunea camerei, dupa înțiativ'a ei, dupa cererea ei, si între a fi si pusu pre birou.

Constitutiunea inse n'a voitu asié, si regulamentulu interioru alu camerei asemenea, ci au voitu ca în asemenea casuri sê fia pusu d'in diu'a d'ântâiu a deschiderii sesiunii dosarul la birou.

Si nu se va poté invocâ de d. presiedinte motivulu schimbării biroului.

Unu momentu n'a fostu întrerupere între misiunea presiedintelui d'in anulu trecut si între acé'a a acelu-a-si presiedinte alesu acum.

Noi amu primitu convocarea d'a veni la adunare tiparita, si inca cu lucsu tipograficu; asié trebuiâ, dloru ministri si dle presiedinte, sê ve portati si câtra unu mandataru alu națiunii, pre cari l'ati arestatu.

Acum, daca voiti a discute regulamentulu, daca voiti a alege comisiuni, sunteti liberi, dar' noi nu ne vomu ocupâ cu alegerea comisiunii bugetarie, candu avem în sînte una cauza multu mai importanta.

La ordinea dîlei e dosarul închiderii dlui Candiano.

Fia dar' constatatu, că elu nu s'a adusu, si că d. ministru de justitia e în defectu.

Sê fimu gelosi, dloru, de a radicâ representatiunea nationala la înaltîmea ce i se cuvine si pre care o merita!...

*) Vedi Nr. trecutulu alu „Fed.”

În împregiurările esteriore si interiore, în cari ne aflăm, nu scim ce va mai stâ cu capulu suu în tîer'a acést'a (aplause).

Tiere mari, d'in caus'a că n'au avutu representatiuni nationale, au peritu în asemenea situatiuni!.

Adunarea e unu corpu viu, si fia-care d'in membrii sêi e sacratu cu inviolabilitatea constitutiunale!.

D. G. Costaforu, presiedintele, esplica, că n'a fostu la ordinea dîlei dosarul si cestiunea dlui Candiano. S'a cititu mesagiulu, si dsa a consultatu adunarea. D. Ionescu n'are de locu dreptate; d-lui dîce, că s'au invitatu deputatii cu adrese tiparite, si că nu s'a invitatu si d. Candiano. Se însiela, căci si d. Candiano a fostu invitatu, ca deputatu, a veni la camera.

Nu se poté adi, dupa regulamentu, decâtu sê se proceda la constituirea biroului definitivu. Cătu despre comisiunea bugetaria, adunarea n'avea de cătu sê declare că amênâ pre mane alegerea comisiunii, si atunci se începea comunicatele, între cari si chârțiele primite de la d. Candiano. D. N. Ionescu n'are dreptate; a plecatu de la unu principiu neadeveratu, ca sê ajunga la aplause! Cătu despre dosarul arestării, dsa declara, că la birou nu-lu are inca.

Consulta inca una-data adunarea, candu vrê sê aléga comisiunea bugetaria?

D. Leonu Eraclide, vorbindu în cestiune de regulamentu, aréta, că nu se pote numi comisiunea bugetaria până nu se va împarti camer'a în sectiuni, si apoi sê alege comisiunile.

D. N. Voionovu, reluandu cuventulu, aréta, că art. 88 d'in regulamentulu camerei e precisu: elu prescrie ca, în prim'a dî a deschiderii, sê se depuna la biroulu adunării dosarul privitoriu la arestarea unui deputatu; apoi art. 55 d'in constitutiune dîce, că unu deputatu nu pote fi arestatu de cătu cu învoirea camerei.

D. ministru dar', ne aducundu în prim'a dî, ieri, dosarul, e constatatu că, a calcatu legea si erâ de detor'ia biroului sê roge pre ministri a-lu tramite.

Vorbindu în cestiune de regulamentu, spune, că nu pote fi alta cestiune în ordinea dîlei decâtu acést'a: ce se face cu deputatulu arestatu?

Calcarea regulamentulu de câtra ministri în acést'a cestiune e patenta!

Trebuie dar' sê scimu si sê ne convingemu, daca nu cum-va si arestarea dlui Candiano s'a facutu totu dupa arbitriulu guvernulu, cum se face si cu dosarul.

D. Al. L a h o v a r i, ministru de justitie, dîce, că guvernulu a cam scapatu putienu d'in vedere acestu casu si articulu d'in regulamentu.

Constitutiunea prevede garantie pentru deputati, ce e dreptu, inse cu afacerea dlui Candiano e una cestiune de apretiare, daca fapt'a dlui e unu delictu sêu crima. Art. d'in constitutiune prevede că, pentru urmăriri si detentiuni anteriorie camerei, se accepta otarirea ei pentru arestarea unui deputatu, asié a facutu si guvernulu.

Dlu marturisesce, că n'a avutu nici una intentiune rea si n'a fostu decâtu una scapare d'in vedere a dsale.

D. Presiedinte dâ diferite interpretări a supr'a regulamentulu, în care sustiene că dsa a procedatu bine, că n'a calcatu regulamentulu, căci elu prevede, mai întâiu de tote, la începutulu sesiunii, tragerea la sorti a comisiunii verificatorie a nouilor deputati, sub funcționarea biroului vechiu. Cătu despre dosaru, elu a si asosit, si s'a si depusu la birou.

Voci: Acum s'a depusu! (Sgomotu).

Presiedintele. Da, da, acum s'a depusu.

D. N. Ionescu, luandu éra-i cuventulu, dîce, că regulamentulu prescrie în art. 88, ca dosarul sê fia adusu; una data adusu, dsa propune a se numi îndata una comisiune, care sê cerceteze dosarul, si camer'a sê decida, daca arestarea dlui Candiano trebuie sê mai continue sêu nu; ér' mane sê se puna la ordinea dîlei, ca adunarea sê aiba a se pronunțai, fiindu că nu pote adunarea întârdiã mai multu de 24 ore cestiunea acést'a, care este forte grava.

Art. 87 d'in regulamentulu camerei prevede casulu candu unu deputatu pote fi arestatu si candu nu, si art. 88 prevede numirea unei comisiuni speciale pentru cercetare.

Casulu acestu-a, candu unu deputatu se arestéza, e raru, cum sunt rare si întârdiările ministriloru. Propune a se numi comisiunea neîntardiatu, si cestiunea sê se puna mane la ordinea dîlei.

D. Costaforu declara, că regulamentulu prevede unu numeru completu de deputati pentru pronunțarea a supr'a unor cestiuni, cari n'au fostu la ordinea dîlei; dar' nefiindu 75 deputati, dupa cum s'a constatatu la votările biroului, nu se pote cercetâ casulu, remanendu a se urmâ mane.

Sedintia de la 17. nov. 1870.

Sedintia se deschide la 12 si diumetate ore; la apelulu nominalu respundu 80 deputati.

Sumarulu sedintiei de ieri se citește.

D. Const. Negri si-dâ dimisiunea d'in mandatulu de deputatu, d'in care dîce că s'a consideratu ca demisiunatu inca de la începutu. — Se primesce.

Se declara vacantu colegiulu II de Sucev'a, fiindu că reprezentantele său, dl. Sofia e numitu prefectu.

D. Al. Candiano-Popescu a tramisu una depesă și unu protestu in contr'a arestării sale. Remane a se cercetă, împreună cu dosarul respectiv, de comisiunea ad-hoc, ce se va alege.

D. N. Blarembergu anuncia următoriele interpelări:

Pentru d. ministru de externe:

Unde stă conflictulu între guvernulu nostru și celu otomanu, în privința baterii monetei? Este d-lui (ministru) dispusu a aretă corespondința urmata între guverne, privitoria la această?

Care e motivulu pentru care, în impregiurări grave ca cele în care ne aflăm astăzi, d. agentu diplomaticu alu țerei se află în București? Acesta e una recela către guvernulu otomanu, sau că demisiunea dlui agentu este una realitate? Dacă este reale, de ce n'a anunțatu guvernulu această, și de ce n'a luat măsură de înlocuire?

Ce e convențiunea încheiată cu Serbi'a? Cum s'a făcut ea fără ratificarea Camerei?

Pentru d. ministru de finanțe:

Care a fostu misiunea personelor tramise de d-sa la Berolinu, în cestiunea Ambron; care e rezultatulu acelei misiuni, și e dispusu d. ministru a comunica camerei acele lucrări?

Pentru d. ministru de lucrări publice:

Este dispusu d. ministru a acceptă lucrările d-lui Strussberg cum se gasescu, cu materialu vechiu și reu facute, căci în mesagiu este una frasa, care lasă a se înțelege, că guvernulu e dispusu a le primi cu mare grabire.

Guvernulu declara, că va răspunde preste trei zile.

Se citește ordinea zilei.

Se procede la alegerea unei comisii, care să cerceteze dosarul privitoriu la d. Candiano și se proclama ca membri d-ții C. Bosianu, N. Voinovu, N. Ionescu și Eugeniu Ghica și Dem. Ghica Comanescenu.

D. G. Gradiștenu, ministru de finanțe, dă citire espunerii de motive, alăturată pre langa proiectulu de bugetu generale.

D. N. Ionescu dorește, ca guvernulu să prezinte cercetarea socotelor de pre anii trecuți, căci pentru a se putea să cheltuiască, este neapăratu să știe ce ai cheltuit; pentru a cere nouă cheltuieli trebuie să-ți dai socotelele.

D. Ministru de finanțe răspunde, că va depune chiaru mană situațiunea financiară.

Dupa ore-cari neînsemnate dezbateri, se procede la tragerea la sorti a secțiunilor.

Sedintia de la 18. nov. 1870.

Sedintia se deschide la 12³⁰ ore d. m. cu formalitățile regulamentare.

Sumarul sedintiei precedente se adoptă.

Se citește comunicatele zilei.

Se dă citire ordinii zilei.

D. Costin Braiescu, raportor, dă citire raportulu comisiei verificatorie a titlurilor nouilor deputati alesi. Se proclama fără discuțiune ca deputati: la coleg. III de Falciu d. Stefanu Parpali, la coleg. I de Falciu d. George Beldimanu, la coleg. III de Bolgradu d. George Carpu, la coleg. II de Cuvriliu d. Nicu Catargiu și la coleg. II din Iasi d. Nicolae Aslanu Ceauru.

D. N. Voinovu, raportorele comisii, citește raportulu comisii. Majoritatea comisii, compusa de d-ții C. Bosianu, N. Voinovu, Nicolae Ionescu și Eugeniu Ghica, a opinat a se pune în libertate d. A. Candiano Popescu, fără a încetă procesulu, er' minoritatea, compusa de domnulu Dimitrie Ghica Comanescenu, a opinat a nu se liberă, fiindu-că are intima convicțiune, că d. Candiano e culpabil de crimă ce i se impută.

Punendu-se la votu, adunarea aproba opiniunea majorității comisii, și decide, ca d. Candiano să fie liberat (aplaude).

Se trage la sorti, care este districtulu, pentru care opteaza d. I. Bratianu, care a fostu alesu în două districte, și care n'a declarat în terminu de opt zile pentru care opteaza, și ese, că d. Ionu Bratianu remane ca deputatu alu districtulu Prahova, și se declara vacantu colegiulu d'in Doljiu, în care a fostu alesu totu d-sa.

Sedintia se suspende pre 10 minute. — La redeschidere, se procede la alegerea unei comisii de 3 membri, carea să elaboreze proiectulu de răspunsu la discursulu tronului, și se alege dd: Nicolae Ionescu, Nicolae Blarembergu, Nicolae Voinovu și Nicolae Fleva.

Sedintia se radica la 4 ore. — Camer'a trece în secțiuni.

Estrasu d'in „Romanulu.”

VARIETATI

*(Studentii d'in Madridu) au aranjatu în zilele trecute pre strădele capitalei ispaniole una ade-

verata ceremonie funebreala pentru principele de Aosta, alesu de rege alu Spaniei. Studentii cantara unu „De profundis”, adaugundu și strigatulu: „Morte principelui de Aosta.” Toti acesti tineri sunt republicani. — Linșoarea și ordinea s'a restabilitu abie prin intervențiunea cavaleriei și prin ivirea mai multor batalione de infanteria.

*(Capriciulu unni rege). Regele Bavariei a ordonat să i se trimită fotografi'a fia-cariu oficeru bavaresu, care cade în lupta. Se vede, că tinerulu rege este multumitu a-si face unu album completu d'in fotografiile aceluor-a, cari au moritu pentru nimicirea independenței bavarese.

*(Unu prinsonieru prusescu), enarand, într'o epistola, patianiele transportării sale până la locul de internare, între multe altele, dice: Dupa-ce amu ajunsu în Tours, steteram mai multu tempu la gar'a celei ferate până ce ni s'a cautatu unu cortelu accomodatu. Intr'ace'a, d'in una grupa de spectatori eaf unu barbatu și, venindu la mine, me agrai în limb'a germana, că cum potemu noi portă unu resbelu asié de nebunaticu, și alte de acestea. Eu i respunsei, că, dacă regele poruncește, armat'a ascultă. Elu inse mi replică, cu una espresione plina de dorere, că pre unu asemenea rege trebuia să-lu fimu pascatu noi de multu. — Si acestu barbatu, care ratiună astu-feliu, a fostu d'in nefericit'a Alsatia, de unde regele primese chiaru și gratulatiuni.

*(Dlu Teodoru Manu), vice-fiscalu alu comitatulu Dabacci (în Transilvania) și-ține în 7 c. dispunța publică la Universitatea d'in Pest'a pentru caseigara gradulu de doctoratu în dreptu, și astăzi, în 10 l. c., fū și promovatu la acelu gradu. Sentim unu bucuria viuă a poté numera între doctorii romani pre Dlu Teodoru Manu care, prin înțeleștința sa, va fi unu bunu aperatoriu alu intereselor romane.

*(Nimicu mai frumosu decâtu recunoscința.) Studentii romani d'in clasele a 7 și 8 de la gimnasiulu d'in Oradea-Mare, impacienti d'a veded pre iubitulu lor profesore de limb'a și literatur'a romana, Dlu Iustinu Popfiu, care, d'in caus'a morbului său, fū silitu a petrece în Pest'a vro două septemane, ni tramisera spre publicare una pre frumoasă adresa către zelosulu lor profesore. Șeiindu iuse, că Dlu Popfiu se grabi către casa, nu publicaramu adresa, inse laudam pietatea și recunoscința ce respectivii tineri manifesteaza către bine meritatulu romanu și iubitulu lor profesore.

„Amvonulu”

foia basericesca pentru elaborate d'in siera elocinției sacre, sub redacțiunea lui Iustinu Popfiu (Oradea-Mare, Grosswardein în Ungari'a), pentru an. 1871 (anulu II), apare de două ori pre luna, în numeri de câte două cole, în formatu de carte mare. Va aduce totu felulu de predice de dominece, serbatori și de diverse ocașuni. Prenumeratiunea se face de odata pentru anulu întregu. Pretiulu de d'inoce de Carpati: 4 fl. v. a.; de d'incolo de Carpati: 1 galb.

Sciri electrice.

Viena, 6. decembrie. Una adunare de 600 lucratori făcu ieri una demustratiune în favorulu Franciei. Simon Deutsch d'in Parisu cită cuvintele lui Börne, care dechiara, că este imposibil să existe una Europa liberă, fără una Franca liberă. Adunarea luă resoluțiunea urmatoria: Ea vede în continuarea acestui resbelu funestu numai unu mediu-locu despoticu, ca prin nimicirea republicei în Franca să se împedecă libertatea dezvoltării poporelor; ea provoacă guvernulu a recunoșce republic'a franceza și a mediu-loci restituirea pacei, fără stîrbirea întregității Franciei.

Constantinopolea, 6. dec. Conferința s'a acceptatu de către tote puterile pre bas'a libertății Mării-Negre. Conferința se va ține în mediu-loculu lui decembrie în Londra.

Londra, 6. dec. „Daily Telegraph” crede, că prusii au de cugetu a ocupă unu portu la litoralulu franceș de nordu, spre a poté provede armat'a cu proviantu d'in Angli'a.

Washington, 6. dec. Congressulu s'a deschis. Messagiulu presiedintelui areta aplecare la una soluțiune a cestiunei-Alabam'a compatibile cu onorea și demnitatea ambelor națiuni. Messagiulu dorește restituirea cătu de curundu a pacei în Europa; accentua, că Statele-Unite nu se voru amestecă în cestiuni europene și, în fine, amintesece, că, îndata dupa instalarea republicei în Franca, consulu Statelor-Unite d'in Parisu a primitu mandatulu a recunoșce noulu guvernulu franceșu.

Berolinu, 6. dec. (Sedintia Reichstagului.) Bebel dice: Poporulu va ajunge la priceperea, că elu trebuie să se unească prin sine însuși, și rezultatulu va fi: una republica germană. — Wagner pledeza pentru creșterea unei case germane de susu. — Löwe-Calbe vorbi contr'a tractatelor de la Versailles. — Miquel atacă casa Habsburg. — Grottinger voiesce restituirea Hannoverei și a principatulu electoralu Hessen, și observa, că cu mai mare dreptu s'aru poté îndreptă atacu contr'a dinastiei prusese, decâtu contr'a casei Habsburg.

Viena, 7. dec. „Tagebl.” comuica, că regele Wilhelm este departe de a primi titulu de imperatu; d'in contr'a, în urm'a resbelulu, are de cugetu să abdice.

Berlinu, 7. dec. Diariulu „Post” de aici publică urmatoriulu comunicatu relativu la călile ferate romane: „De ora-ce în privința solvirei cuponelor romane circuleza nisece faime nelinșitorie, credem, că urmatori'a împartesire este binevenita. Interesele de la obligatiunile călilor ferate romane sunt garantate directu de guvernulu romanu, de-si au de a le solvi concessiunarii în tempulu clădirei. Calcularea, că care parte a intereselor cade pre tempulu clădirei, nu atinge pre publicu în nice unu modu, de ora-ce guvernulu, de la edarea obligatiunilor, a garantatu interesele sub ori-ce impregiurări. De altmintealea în septemana proxima se va deschide întreg'a linia Romanu-București (cam 70 miluri) și atunci, conformu condițiunilor concessiunarie, solvirea cade a supra guvernulu chiaru și pentru seestrulu acestu a. Vorbi'a este deci, ca pentru solvirea proxima a intereselor, guvernulu și concessiunarii să se clarifice în privința quotei, ce cade pre fia-care parte. Dacă această nu s'ar' întimplă la tempulu său, concessiunariulu va avé însuși să solvesca interesele.”

Berolinu, 8. dec. Regele Prusiei tramise papei una epistola autografa, în carea lu a sigura, că va întrevini la congressu d'impreună cu regele Bavariei pentru puterea lumescă a papei. Dupa primirea titlulu de imperatu se va formă unu ministriu confederativu. Titulu „imperialu” nu va trece și a supra principilor prusese. — Not'a relativa la unirea Germaniei se va tramite la Viena numai dupa primirea titlulu de imperatu.

Berolinu, 9. dec. Prusia a dechiaratu și totu odata și-a notificatu dechiarițiunea prin unu circulariu către guvernele externe, că d'ins'a, Prusia, în urm'a ținutei nefavorabile a guvernulu luxemburgianu față cu Prusia, nu se mai considera obligata a respectă neutralitatea garantata prin tractate a Luxemburgulu. Este deci probabilu, că Prusia va ocupă Luxemburgulu.

Bursa de Viena de la 9. decem., 1870.

5% metall.	56.20	Londra	123.15
Imprim. nat.	65.30	Arginta	121.50
Sorti d'in 1860	92.25	Galbenu	5.85
Act. de banca	729.—	Napoleon'd'or	9.90 1/2
Act. inst. cred.	249.25		

Nr. 1494.

1870.

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunii de notariu și colectoriu, devenita vacanta în comuna impregnată Domocu, Bicaru și Valea-Jidanului, în Transilvania, pre langa beneficiu de 215 florini salariu anualu, carticu liberu, grădina de legume în estindere de 400⁰ □, și lemnele debuitioase de focu.

Concurentii sunt îndetorati a dovedî prin documente, că

- 1) posedu perfectu, în scrișu și vorbitu, limb'a romana și magiara; cari posedu și limb'a germana, voru avé preferința;
- 2) că pre această cariera posedu desteritatea receruta;
- 3) Au a produce carte de botezu;
- 4) Atestatu de moralitate;
- 5) Că ce funcțiune au avutu până în presentu;
- 6) Că, ca asiguranti, posedu o avere nemiscatoriă, în pretiu de 500 florini.

Suplicile documentate estu-modu să se asterna subscrișulu oficialu până în 10. ianuaru 1871.

Oficiatulu procesualu

Tölgyes, în 22. novembre 1870.

(2-3)

Proprietariu și editoriu ALEXANDRU ROMANU

Redactoru respund. interim. IONU POPUTIU.